

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Qua unâ re potissimùm à majori divino cultu avocamur: eadem potius ad
Eum advocandi essemus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Ex quibus sic breviter expositis, tres erui possunt Veritates Practicæ ad triplicem perfectionis viam spectantes, & ita planè ut longiori discussu non sit opus ad eas fusius explanandas.

Prima dehortatur à peccato, peccantes liberius sub spe facilis obtinendæ veniæ, quibus hæc opponi debet Veritas:

Quod Exactores à Christo semel, hoc semper ab illo exigunt qui sub spe veniæ peccant liberius.

RATIO EST, Quia quod Exactores à Christo semel petierunt hoc videlicet fuit quod explicatum est, ut quod non debebat persolveret, atque ita cum esset liber, & Dominus, seipsum tamen servum & subditum faceret. Nonne hanc unam ab illis accepit Christus injuriam?

Sed hoc ipsum semper seu quoties peccant, qui sub spe veniæ peccant liberius, hoc ipsum à Christo exigunt, nempe ut quod ipsis non debet, pretium solvat quo peccatum dissolvatur. Cum enim peccando sperant veniam, non aliter sperant quàm illo quo datur modo: non est autem aliud dandæ veniæ modus, quàm soluto per Christum peccati pretio; quod enim semel fundendo sanguinem, pretium Christus solvit ad quælibet dissolvenda peccata hoc ipsum tã particulatim applicandum est cuilibet peccatori convertendo, ut nisi particulatim applicetur, numquam convertatur, quia nulla datur alioquin gratia sine qua certum est nullam fore conversionem.

Hebr. 6.

Atque hinc quod ait Apostolus de peccatoribus, quod rursus sibi ipsi crucifigant Christum, multi sic interpretantur, quasi diceret, hoc agere peccatorem ut Christus iterum crucifigatur; Nam hoc agit peccando quod sibi vult & quod sperat remitti; non autem potest remitti nisi: ut sius quodammodo crucifigatur Christus, id est, nisi hoc ipsum particulatim applicetur pretium, quod semel quidem fudit in cruce, sed quod valorem non habet nisi dum applicatur; Quæ de re alibi fusius.

Tam verò quod hic præcipue perspici debet, non magis tenetur Christus hoc pretium applicare peccatori, quàm tributum solvere quod petebatur; non minus liber est ab illo peccati persolvendo sive applicando pretio, quàm liber et à tributo solvendo. Quot enim sunt peccatores quibus non ea datur gratia, quæ tibi oblata est ut convertaris? Quid porro in te est cur tibi hæc Christus gratiâ deberet potius quàm alijs,

cum nulli profus illam debeat, & absolute dicat, *Miserabor cuius miserior, & misericordiam præstabo cuius miserer?*

Ex. 35. Rom. 9.

Et tamen, ô infanda præsumptio, tu hoc tamen peccator à Christo exigis, dum ab illo tam certus expectas gratiam, ut propterea liberius pecces, quasi hoc debito teneretur, quasi tuo jure id ab illo repeteres, quasi non esset gratia: nã si debita esset, non esset gratia. Nonne hoc est ab illo quoties peccas exigere, quod semel tantum Exactores petierunt, ut quod non debet solvat? At nonne hoc est satis impium ut inde pudeas, & à peccato deterrearis: nam vix est ullum peccatum, in quo hanc tacitè non tibi promittas veniam, cum si scires non condonandum peccatum, non ita facile peccato consentiret.

Rom. 15.

15. Gal. 5.

O quàm verè dictum à Domino; *Servire me fecisti in peccatis tuis* Primò quidem cū peccasti, subjiciendo libidinitæ Gratiam, legem, voluntatem & quidquid Christi est; tum deinde verò eum peccando tibi quodam tuo jure hanc eius vendicæ gratiam, quam hoc ipso vel præsertim offendis & repellis, quò tibi eam vendicæ. Sic proinde sapienter Ecclesiasticus; *Ne dixeris, peccavi, & quid mihi accidit trisite? Altissimus enim est patiens redditor. De propitiato peccato noli esse sine metu, nequò adducas peccatum super peccatum. Et ne dicas, Misericordia Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserabitur, misericordia enim eius ira ab illo cito proximant.*

15. 43.

Ecclesi. 31.

Vide in r. p. Die 12. Januarij. Et Fer. 3. Hebdom. 4. post Epiph.

SECUNDA Veritas, ad diminuendas quantumlibet leves offensas, & bonum etiam non imperatum libenter faciendum.

Qua una re potissimum à majori divino cultu avocatur: eadem potius ad eum advocandi esse mus.

RATIO EST, Quia libertate potissimum à majori Dei cultu avocatur: sive quia id nobis est liberum libertate Physica, quæ opponitur necessitati; sive quia non cogimur autoritate superiori; sive quia nobis idlicitum fingimus quod ita placet. *Vi lamen habentes malitia libertatem: sive quia non ex præcepto sed consilio tantum virtus exercenda offertur. Non enim servituti subjectus est in hujusmodi.*

1. Petr. 2.

1. Cor. 7.

Sed hæc ipsa libertas est, cuius recto usu ad majorem Dei cultu potius avocandi esse mus. Primò quidem, quod liberi sumus naturaliter, singulare donum Dei est, quo supra cæteros ani-

animantes ad imaginem Dei creati sumus, ut quemadmodum Deus in externis, sic in nostris humanis operibus liberè nos exerceamus ad vitam promerendam æternam. Quid est autem indignius quàm dono Dei abuti, vel ad illius offensam vel ad illius obsequium detruncandum?

sunt libertati, bonos efficias, & qua una re potissimum à Dei cultu avocaris, eadem potius ad Eum advoceris. *Deus ultionum Dominus: Deus ultionum liberè egit.* Lege, & expavesce, pervolvendo ea quæ in illo sequuntur Psalmo.

Matth. 20. An oculus tuus nequam est, quia ille bonus est? Nonne poterat nos equè cogere ac reliquas creaturas? Filios enutri vi, & exalta vi: ipsi autem spreverunt me! Vos in libertatem vocati estis, tantum ne libertatem in occasionem detu, carnis.

TERTIA Veritas pro vita unitiva, in qua tantò magis Deo nos unimus, quantò nos illi magis subijcimus.

Tantum abest quod qui sunt verè liberi non se subijciant, ut non sint aliter verè liberi nisi se subijciant.

Secundò, cum longè plura Deo debeamus quam possimus reddere, neque aliud quo justius exculemur in paucis nostris meritis habeamus, quàm quod plura non possimus: qua tandem fronte tu audebis ea negare quæ libere potes? aut qua ratione te excusabis si non plura reddis, cum illa non reddas quæ possis? Certè aut oportet fiste cum Deo agere, dicendo se non plura posse nec se orando etiam posse impetare: aut id omne agendum est quod rationabili poteris libertate. Si potes fieri liber, magis utere. Videnda sunt quæ his dicuntur conformia, in 3 parte, Feria 2. inia Hebd. primam, post Octavam Pentecostes.

Ratio est, quod non sint verè liberi nisi sibi dominantur, sed non sibi verè dominantur nisi se subijciant. Ergo nec verè liberi nisi subiecti.

Tertiò, cum tam benigne & liberaliter nobiscum agat Deus, ut nos non puniat prout liberè posset, & nos etiam innumeris immeritis cumulet bonis, longè plus quam ex ordinaria solet providentia: quo tandem modo tantam recolere par est Bonitatem, nisi quod liberè possis malum non committas, & quod liberè possis bonum non omittas? *Olite malum, & diligite bonum.*

Vide Sabbato Sancto seu majoris Hebdomadæ, ubi ratio declaratur fufius; quibus adde hanc præclaram D. Hieronymi sententiam: *Nihil est imperiosius Charitate. Nos si verè Christum diligimus, se ipsos nos redemptos sanguine recordamur, nihil magis velle, nihil omnino debemus agere quàm quod illum velle cognoscimus.* Sic & apte S. Augustinus: *Libera servitus est apud Dominum, libera servitus ubi non necessitas, sed Charitas servit.* Vos inquit in libertatem vocati estis fratres, tantum ne libertatem in occasionem carnis detu, sed per Charitatem spiritus servite invicem. Servum se Charitas faciat, quia liberum te Veritas facit. Si manserit inquit in verbo meo, verè discipuli mei estis. & cognoscetis Veritatem, & Veritas liberabit vos. Simul es & servus & liber: servus quia factus es, liber quia amaris à Deo à quo factus es. Itho etiam inde liber quia amari cum à quo factus es. Noli servire eum in murmure, non enim id agunt murmura tua ut non servias, sed ut malus servus servias. Servus es Domini, liberus es Domini, non te sic quæras manumitti, ut recedas de domo Manumissoris tui.

Adde & illud, quod si meritiò timere debes ne si Deus sua usus libertate tibi aliquas denegat gratias, quibus, privatus in peccatum incidas, & in mortem illam peccatorum pessimam: quid tandem opportunioris remedii possit excogitari, quàm si nihil tibi assumes quod liberè possis Deo dare, sicque Apostoli consilio sapias, videndo quomodo caute ambules, non quasi inspiens, sed ut Sapiens, redimendo tempus, quoniam dies mali sunt, dies illi videlicet qui aliter effluunt: quam in Dei cultu, dies illi qui nos longioris vitæ mora decipiunt, qui nos præteritæ libertatis usura faciant, qui nobis id licere quod licitum volumus, annuntiant. O verè dies malos nisi prout subiecti

L. 2, Ep. 10 ad Celant.

In Ep. 99.

